
Bezokolicznik z zu - Der Infinitiv mit zu

Wiele zdań w języku niemieckim można tworzyć za pomocą tzw. bezokolicznika z zu.
Bezokolicznik z "zu" - Der Infinitiv mit "zu"

Wiele zdań w języku niemieckim tworzy konstrukcje bezokolicznikowe z "zu".

Formy bezokolicznika z zu:

- dla czasu Präsens i Futur: zu kommen
- dla czasu Imperfekt, Perfekt, Plusquamperfekt: gekommen zu sein / gefragt zu haben
- dla czasowników modalnych: kommen zu können
- wyraz "zu" występuje przed czasownikiem prostym (zu geben, zu fragen) lub nierozdzielnie złożonym (zu erklären, zu benutzen)
- wyraz "zu" występuje wewnątrz czasownika rozdzielnie złożonego, między przedrostkiem a rdzeniem czasownika (aufzuräumen, einzuschlafen)
- w przypadku bezokoliczników złożonych wyraz "zu" występuje przed ostatnim wyrazem (kennen zu lernen)

Użycie bezokolicznika z "zu"

- po czasownikach, które mają samodzielne znaczenie
Er hat heute viel zu tun. (On ma dzisiaj wiele do zrobienia.)
- po wyrażeniach rzeczownikowych
Ich habe Lust, ins Kino zu gehen. (Mam ochotę iść do kina.)
- po wyrażeniach przymiotnikowych
Es ist mir unangenehm, die Worte zu hören. (Jest nieprzyjemnie słuchać tych słów.)
- jako równoważnik zdania pobocznego z dass (gdy podmioty zdań głównych i pobocznych są takie same)
Ich freue mich, dich zu sehen. (Cieszę się, że cię widzę.)

Konstrukcji bezokolicznikowej nie użyjemy:

- po niektórych czasownikach takich jak: hören (słuchać), wissen (wiedzieć), sehen (widzieć), helfen (pomagać), lassen (kazać, pozwalać), bleiben (pozostawać), gehen (iść), kommen (przyjść)
Ich hörte ihn singen. (Słyszałam go jak śpiewał.)
Er geht Hausaufgaben machen. (Idzie odrobić pracę domową.)
- po czasownikach modalnych (wollen, können, dürfen, sollen, müssen, mögen)